

CHIỀU NGỒI BÊN TRƯỜNG CỬA

Buổi chiều ở đây vẫn thế
Gió hát trên ngọn dương
trên tóc dừa tha thướt
Biển băng quơ nhà
tùng âm đục trầm
Chỉ vắng tiếng cười lăn tròn trên cát ấm
tiếng cười tung tóe trên ngọn sóng
của đám trai trẻ đi tu
Vắng tiếng cười,
chiều lơ mơ ngái ngủ.
Tôi ngồi nhìn ra biển
Sau lưng tôi là ngôi trường dòng cũ
đã nửa đời cứ vậy gọi trong mơ
Những ngày miệt mài sách vở
Những đêm sang sáng kính cầu
Có bữa cơm rau nhưng mặn mà tình bạn
Có tháng mưa dầm
thau giặt sờ như ngâm cá mùa đông.
Rộn rã giờ chơi
Nổi háo hức chao theo đường bóng lướt
Chiều căng tiếng cười khắp khởi bay lên

Tôi ngồi nhìn ra biển
Quay lưng lại
cánh cổng trường im im
sân chơi cỏ dày, ngói lệch, tường rêu
Không dám nhìn
nỗi buồn trào ra từ ô kính vỡ,
cái đầu hồi nham nhở
nơi bầy sẻ hay lít rít nô đùa
Cây phượng già cuối mùa chưa nhốt lửa
thả xuống sân đỏ buốt đốm ưu phiền
Tôi ngồi nhìn ra biển
Bãi san hô này tôi thường mài mê bắt cá
Tít ngoài kia
nơi tôi từng chết hụt
khi lần đầu chập chững bơi xa
Tôi ngồi nhìn
kỷ niệm dập dềnh như rong biển
Vớt nhánh rong lên
sao ướm sùng ngậm ngùi
Chút êm đềm xưa tôi giấu trong ngực áo
chợt héo bên thềm chốn cũ tàn phai
Sóng cứ nhỏ to vui buồn thuở ấy
để chiều trôi nghiêng như tiếng thở dài

Thanh Kỳ SB68